

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เข้าวันอาทิตย์ที่ 3 มกราคม 2559..

..พวกเราได้ทำคุณงามความดี เพื่อจะได้ตั้งใจรักษาดนเองตั้งอยู่ในคุณงามความดีเอาไว้ เรียกว่าความเพียร.. คำว่าความเพียรนี้คือทางที่พ้นทุกข์ตามหลักพุทธศาสนา ก็คือว่าเรามีความเพียรสังวรปทาน คำว่าสังวรปทาน คือสำรวมระวังเอาไว้ ให้ระวังไม่ให้ทำบาปความชั่วด้วยกายของตนเอง การทำบาปความชั่วด้วยกายก็คือ ไป ทูบไปตีไปฆ่าฟันรันแทงต่างๆ ทำให้หวั่นไหวในกายของเรา และเมื่อเราเกิดมามีรูปร่างกายแล้ว เราก็รักษา กายของเรา ทางด้านวาจา คือคำพูดจาปราศรัยไม่ให้ไปพูดผิดศีลธรรม อันนี้ก็เรียกว่าเราพยายามสำรวมเอาไว้ ในปาก ก็คือไม่พูดโกหก ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดเพ้อเจ้อเหลวไหล เราระมัดระวังสำรวมเอาไว้ ไม่ให้มันเกิดขึ้น ก็เรียกว่าเรารักษาทางด้านวาจาของเรา รักษาทางด้านจิตใจของเราก็คือ จิตใจของเราคอย ควบคุมดูแลเอาไว้ เพื่อไม่ให้มันเกิด โลกะมาก ถ้ามันเกิด โลกะเกิดขึ้นมาก เราจะเห็นว่าคน โลกะมากนั้นมี เท้าไทรก็ไม่มีพอ มีเงินอยู่หลายแสนหลายล้านหลายโกฏิก็ยังคอร์ปชั่นขี้โกง ซึ่งกันและกันอยู่ ก็เรียกว่าเรา นั้นพากันรักษาทางด้านจิตใจเอาไว้ เหตุฉะนั้นการสำรวมระวังเอาไว้ เรียกว่าความเพียร เพียรละไม่ให้บาป เกิดขึ้นแก่กายวาจาใจของตน เป็นสิ่งที่เรากำลังรักษาคุณงามความดีที่จะเกิดขึ้นได้ เหตุฉะนั้นการรักษาคุณ งามความดีก็ต้องมีสติสัมปชัญญะ มีสติความระลึกได้ไม่ให้ทำบาป มีสติสัมปชัญญะไม่ให้พูดเรื่องบาป เรื่อง ความเป็นบาปทางด้านวาจา เราระลึกได้ว่า..เออ..ระลึกถึงว่าจิตใจความคิดความอ่านของเรา เราก็ระลึกได้ว่า เออ..สิ่งนี้ไม่ควรที่จะให้มันล่วงเกิน มิให้เป็นบาปเกิดขึ้นทางกาย ทางวาจา ทางใจของเรา

..คราวนี้หากเราสำรวมระวังไว้ดีแล้ว ก็เรียกว่าเราเพียรยังกุศล เพียรรักษากุศลให้เกิดขึ้นทางกายวาจาใจของ เรา ก็คือมาทำคุณงามความดีอย่างนี้แหละ มาทำบุญทำทานการกุศล ก็เรียกว่าเราเพียรทำคุณงามความดีให้ เกิดให้มีขึ้นกับตน ความเพียรทางด้านวาจา หากเรารักษาได้ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นไม่พูดที่ไม่ดีไม่งาม พูด โทกหกหลอกลวงกัน พูดส่อเสียดขยุ่งส่งเสริมให้แตกแยกกัน หรือพูดหยาบโลนแก่คนแก่คนแก่ แก่พ่อแก่แม่ แก่ลูกแก่หลาน แก่เพื่อนแก่ฝูงต่างๆ ก็สำรวมเอาไว้ได้แล้ว ก็เรียกว่าเรายังคุณงามความดีให้เกิดขึ้นทางด้าน วาจาของเรา ทางด้านจิตใจเราก็สำรวมเอาไว้ ไม่มีโลกะไม่มีคอร์ปชั่น ไม่มีขี้โกง ไม่มีโกง ไม่คิดอิจฉาพยาบาท ปองร้ายบุคคลอื่นต่างๆขึ้นในจิตใจของเรา ก็เรียกว่าเราได้รักษาคุณงามความดีของเราที่เกิดขึ้นมาได้แล้ว อันนี้เมื่อเรายังกุศลให้เกิดขึ้นแล้วก็ควรที่จะรักษาคุณงามความดีนั้นไว้ต่อไป ทางด้านจิตใจนั้น เราก็รักษา เอาไว้ให้อยู่มั่นคงและเจริญรุ่งเรืองขึ้นไป ถ้าหากเราไม่รักษาเอาไว้มันก็เสื่อม เหมือนบางบุคคลที่เคยทำคุณ งามความดีไว้แล้วก็ไม่ทำต่อ ก็เสื่อมไปเป็นธรรมดา ทางด้านจิตใจก็เหมือนกัน ถ้าคิดดีแล้วคิดตั้งอยู่ในคุณ งามความดี คิดสามัคคีมีเมตตาต่อกันและกัน คิดอยากให้ทุกคนมีความสุข..อยู่ในใจเรา

...หากเราละเลยไม่คิดในทางที่ดี ก็เรียกว่าความเสื่อมเกิดขึ้น ถ้าหากเห็นมันเสื่อมอย่างนี้ก็ให้ตั้งหลักใหม่ คือ ตั้งใจสำรวมระวัง ไม่ให้บาปเกิดขึ้นทางด้านกายวาจาใจ ให้ตั้งอยู่ในกุศลกรรมเป็นกรรมที่ดี เรียกว่ากรรมดีนี้ ให้ควรประพฤติปฏิบัติให้เกิดขึ้นกับตนกับตัว พระพุทธองค์ทรงสอนไว้อย่างนี้ การชำระจิตใจของเรานี้ให้ ขาวบริสุทธิ์ ก็เรียกว่าใจของเรานี้ตั้งอยู่ในคุณงามความดีตลอด เมื่อรักษาไว้ให้ดีชีวิตของเราก็มีคุณค่า เจริญรุ่งเรืองขึ้นไปตั้งอยู่ในคุณงามความดีนั่นเอง เรียกว่าชีวิตของบุคคลนั้นมีคุณค่ามีประโยชน์ที่สุด ที่ตั้งอยู่ ในคุณงามความดี ก็จะเจริญรุ่งเรืองขึ้นไปเรื่อยๆ....

...ก็ขออำนาจอวยพรให้ศรัทธาญาติโยมที่มีความตั้งใจพากันทำคุณงามความดี ทำบุญทำทานการกุศลเนื่อง
ในวาระขึ้นปีใหม่ หากทุกคนมีจิตประสงค์งานจ้กปรารถนาอะไรเอาไว้ในใจก็ดี ก็ขอให้สิ่งทั้งหลายเหล่านั้น
จงคลบ้ันดาลให้ศรัทธาญาติโยมนั้น มีอายุยืนยาวนานและมีความสุข สุขภาพพลานามัยแข็งแรงสมบูรณ์
ปราศจากโรครภัยไข้เจ็บ อยู่มีแต่ความสุขความสบายเนื่องในปีใหม่นี้ทุกท่านทุกคนเทอญ...ขอเจริญพร...